

ת"פ 38322/03/22 - רבעח ריזק נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

40 יולי 2022

ת"פ 22-03-38322 מדינת ישראל נ' פרץ ואח'

בפני כב' הנשיאה אסתר הלמן

רבעח ריזק

ה המבקש

באמצעות עו"ד ירון שומרון מטעם הסניגוריה הציבורית

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

באמצעות פרקליטות מחוץ צפון

החלטה

1. בפני בקשה המבקש לאסור את פרסום שמו ופרטיו.

עובדות והליכים קודמים

2. המבקש נעצר, יחד עם חסודים נוספים, בחודש אוקטובר 2018 בחשד לביצוע עבירות של מתן שוחד והלבנת הון. במסגרת דיויני המעצר (מ"י 18-10-18-24588), ביקש המבקש ליתן צו האוסר על פרסום שמו. ביום 10.10.2018 דחה בית משפט השלום בראשון לציון (כב' השופט ע' מיכיליס) את הבקשה וקבע כי לא נמצא טעמי מצדיקים קבלתה. המבקש הגיע עירר על החלטה זו, ערך שנדרחה בהחלטת כב' השופטת מ' ברק- נבו. בהמשך, ביום 15.10.2018, במסגרת הליכי המעצר, הגיעו הצדדים להסכמה לפיה, צו איסור פרסום זמני יוטל בעניינו של המבקש.

3. ביום 10.04.2020 הורה בית המשפט למאשימה, במסגרת ה"ח' 6246-04-19, ליתן עדמתה בעניין הורתת צו האיסור על כנו, נכון חלוף הזמן ממועד המעצר. המאשימה התנגדה להארכת תוקפו של הצו, וביום 02.07.2020 הודיעו הצדדים לבית המשפט כי הגיעו להסכמה, לפיה, הפרסום יוארך עד להחלטה אחרת, מטעמי ייעילות דיןונית ומוביל שהסכמה זו תבטא את עמדת המאשימה לגופו של עניין.

4. ביום 17.03.2022 הוגש כתוב אישום כנגד המבקש ויתר המעורבים, המייחס למבקש ביצוע עבירות של מתן שוחד, לפי סעיף 291 לחוק העונשין, התשל"ז- 1977 וכן עבירות על חוק איסור הלבנת הון, התש"ס- 2000. סמוך לאחר מכן, ביום 21.03.2022 הגישה המאשימה הודעה על תיקון כתוב האישום בדרך של פרסום פרטי המזהים של המבקש.

5. נכון המפורט לעיל, הוגשה הבקשה הנוכחית, להורות על איסור פרטי המבקש, בהתאם לסעיף 70(ד) לחוק בתיה המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: "חוק בתיה המשפט") ולפיו "**בית המשפט רשאי לאסור כל פרסום, בקשר לדיויני בית המשפט, במידה שהוא נדרש רואה צורך בכך לשם הגנה על בטחונו של בעל דין... או**

עמוד 1

לשם מניעת פגעה חמורה בפרטיות...". צוין כי הבקשה הוגשה לראשונה ביום 04.04.2022, באמצעות בא כוחו הקודם של הנאשם. בקשה נוספת, המctratta אל קודמתה, הוגשה ע"י בא כוחו הנוכחי כעת.

טענות הצדדים

6. המבוקש טוען כי עלול להיגרם לו נזק חמור כתוצאה מפרסום שמו, ושים חש ממש לשלומו ולשלום משפחתו. המבוקש מבאר לעניין זה, כי הוא ורעייתו, מוכרים מאוד בקרב הקהילה הערבית נוצרית, שכן הם שמשו כפועלים מרכזיים בגין המגזר הערבי לשירות הלאומי ומכהנים כחברים מרכזיים בעמותה לשינוי חברתי ולשירות לאומי. כתוצאה מפעולות זאת, בני הזוג סבלו מהתקנוליות שונות ממתנגדים הנמנים עם החברה הערבית, ותלונות שונות אף הוגשו למשטרת ישראל.

7. המבוקש מתאר כי בעקבות התנקוליות אלה, הועברו פניות שונות לגורמים רמי דרג במשרד לביטחון פנים ע"י משטרת ישראל וע"י ראש מנהלת השירות הלאומי במשרד החינוך, וצרף העתקים מהתכתבויות אלה. עוד נטען כי בעקבות אירועים אלה, לקתה רعيיתו של המבוקש בנפשה וחוויתה אפיוזות פסיקוטיות לרבות ניסיונות אובדן.

8. לגופו של עניין, הוטעם, כי כתב האישום מייחס למבקר ביצוע עבודות הקשורות לעסקאות מקרקעין, על פי רוב, של בני המגזר הערבי, במרקען שהופקו ע"י המדינה, וקבלת פיצוי עבור בעלי הזכות הערבים בקרונות המדינה, תוך ויתור על טענותיהם בגין חוקיות ההפקעה. פרסום שמו של המבוקש בקשר לעברות אלה, עלול להחריף את מצבו של המבוקש ושל בני משפחתו, עד כדי סכנה לחייהם, נוכח עמדת גורמים במגזר הערבי, הרואים בויתור על קרקעות בנסיבות המתוירות, כויתר על זכויות הערבים באדמותיהם.

9. בנסיבות אלה, מסכם המבוקש, הנזק בפרסום שמו עולה על התועלת באינטרס הציבורי שבספרום, בדגש על העובדה, כי שמותיהם של יתר הנאשמים בכתב האישום פורסמו, וכי חלקו בפרשיה מצומצם בהשוואה אליהם.

10. בתגובהה, המשיבה מביעה התנגדות למבקר וסבירה שיש להתריר את פרסום שמו של המבוקש. לשיטתה, לא עליה בידי המבוקש להציג ראיות המצביעות על נזק קונקרטי חמור העולם להיגרם לו, מעבר לנזק האינהרנטי שבספרום שמו של הנאשם, המצדיק סטייה מן הכלל של פומביות הדיון. המשיבה מפרטת באricsות את השתלשלות העניינים שקדמו לבקשתה הנוכחית, ומדגישה את עובדת חלוף הזמן, מועד מעטו של המבוקש, דרך מועד ההסכם הדיוני הנוגעת לאיסור פרסום, ועד לימנו אלו.

המשיבה מצינית כי פרשיות השודד המיוחסת למבקר, היא פרשיה ציבורית חמורה, הנוגעת לנטיית שודד ועבירות הלבנת הון בدرجים הבכירים ברשות מקרקעי ישראל, עובדה המחזקת את הצורך בפרסום.

דין והכרעה

עמוד 2

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

11. לאחר עיון בבקשת על נספחה ובתגובה, ולאחר שמייעת טיעוני הצדדים, הגעתי לכל מסקנה כי דינה להידחות.

12. כידוע, פרסום שמותיהם של חשודים ונאים נובע מעיקרו פומביות הדיון. הכל בדף פומביות הדיון הוא כלל המuongן בסעיף 3 לחוק יסוד: השפיטה ובסעיף 68(א) לחוק בתיה המשפט. על כן, כפי שעולה מסעיף 7 לחוק בתיה המשפט, הכל הוא פרסום, ואיסור פרסום הוא החירג. על מנת לגבור על כל זה, על המבוקש להראות כי פרסוםשמו עלול לגרום לו נזק חמור, העולה על זה הנגרם באופן טבעי, לכל חשוד כתוצאה מניהול הליך פלילי נגדו, וכי יש להעדיף את עניינו שלו על פני העניין הציבורי שבפרסום (סעיף 70ה(1) לחוק בתיה המשפט; רע"פ 7276/13 פינטו נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (12.11.2013)).

בפסקה נקבע כי על המבוקש לפגוע בעקרון פומביות הדיון בדרך של איסור פרסוםשמו, מוטל נטול **משמעותי וכבד** להראות כי עלול להיגרם לו **נזק חמור** מהרגיל אם יותר הפרסום (רע"פ 6792/21 בן יהודה נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (18.10.2021)).

13. בנסיבות המקירה דנן, איני סבורה שהմבוקש הרים את הנטול להוכיח כי עלול להיגרם לו או למשפחתו נזק חמור, החורג מן הנזק הנגרם לכל אדם באשר הוא, כתוצאה מפרסוםשמו.

בראש ובראונה יש לציין כי מדובר בפרשא שעונייה שחיתות ציבורית, בגין המעניק שירות לאזרח. ממילא קיימע עניין ציבוררי מהמעלה הראונה לפרסם את דבר ההליך, לרבות שמו וזהותו של המבוקש. הדברים מקבלים משנה תוקף נכון העובדה כי נקודת האיזון השתנתה מרגע שהוגש כתב אישום ולא מדובר עוד בחשוד, אלא בנאשם, וכן נכון חלוף הזמן מעת שנחשפה הפרשה.

14. אשר לפגיעה האפשרית בביטחון המבוקש, אף אם קיבל במלואה את הטענה, לפיה, המבוקש ובני משפחתו סבלו מהתנכלויות ממשיות עקב פעילותם לחיזוק מסלול השירות הלאומי, בקרב המזרע היהודי, הרי שמדובר בתנכלויות שאירעו בשנים 2007 - 2008 ללא כל קשר לחשדות המוחשיים לו עצה. איני רואה כיצד החשד המוחץ לנאים בדבר הלבנת הון ומטען שוחד, **כעשר לאחר מכן**, יביא לסתוקו של המבוקש. הנאשם הציג חשש מעורפל שאינו קונקרטי ולא הצבע על גורם זה או אחר שמננו נשקפת הרעה. הקשר בין הפעולות לחיזוק השירות הלאומי, לחשדות הפליליים הנוכחים, אף אם הם נוגעים בעקיפין לקשרוות בהם החזיקו אזרחים ערביים, הוא קשר רחוק.

15. גם טענותו של המבוקש בדבר מצבאה הנפשי של רعيיתו והנזק האפשרי הצפוי לה נתענה בעלמא. אדגיש, כי החומר הרפואי שהומצא בעונייה של הרעה רלוונטי לשנת 2010. טענה לפגיעה נפשית או סכנה אובדן יש לתמוך בראיות, לרבות חוות דעת פסיכיאטרית המצביעת על פגיעה אפשרית כתוצאה מהפרסום. אסופה המסמכים הרפואיים, שאיננה משקפת את המצב העדכני, איננה יכולה להרים נטול כבד זה להוכחת "נזק חמור" (השוואה: בש"פ 197-197 עמי חדד נ' מדינת ישראל (16.02.2012)).

16. סוף דבר, הבקשה נדחתת. הצוו הארעי שנייתן ביום 04.04.2022 מבוטל בזאת.

החלטה זו תיכנס לתוקפה ביום **22.7.22** על מנת לאפשר למבקר להציג עלייה.

ניתנה היום, ה' تموز תשפ"ב, 04 יולי 2022, בהעדר הצדדים.